

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција књиге проф. др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“
Нова Црња, 15. април 2006. године

Водитељ: Поштоваоци лика и дела др Војислава Шешеља, браћо и сестре радикали, захваљујем се што сте нашли времена да својим присуством увеличате наш скуп посвећен промоцији књиге „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Као првог говорника позивам Радивоја Кијевчанина, председника Општинског одбора Српске радикалне странке Нова Црња.

Радивоје Кијевчанин: Браћо и сестре, желим да вас поздравим испред Општинског одбора Српске радикалне странке Нова Црња и желим да вам се захвалим што сте дошли да присуствујете промоцији. Браћо и сестре, ви знате да је др Војислав Шешељ преко три године заточен у хашком казамату а још није почео процес против њега. Додуше, они га нису ни тражили тамо, послали су га ови одавде, нећу ни име да им споменем, не могу да кажем ни наши људи, јер нису ни наши, нису ни људи, али су одавде. Др Војислав Шешељ је био спречен да има комуникацију са својом породицом, било му је забрањено када су избори у Србији да учествује, јер плашили су га се иако је тамо далеко одавде. ♦

Др Војислав Шешељ, иако је у скученом простору, иако нема доста ни светлости, за ове три године написао је неколико књига, међу којима је и ова коју вечерас промовишемо, једна од најбољих књига, које је до сад написао. У тој књизи, видело се, има доста написа о оном што смо видели у процесу, што је она фашистичка телевизија преносила до сада, али има и оно што нису они инквизитори ни дали да изговори др Војислав Шешељ. Књига је лепо написана на српском језику, речима које су добро познате у српском језику који ми свакодневно употребљавамо. Треба да запамтимо добро речи др Војислава Шешеља. Кад је полазио, рекао је: „Идем у Хаг, али да будем ја последњи Србин који иде тамо“. Међутим, то се није десило, они су направили неке, тобоже добровољне предаје људи у пиџамама. Она ругоба, она накарада сваки час налази се у Београду и тражи некога новог, да им се изручи тамо, а ови одобравају. Биће, данас, сутра, до краја овог месеца, почетком онога. Они не знају шта хоће, они не знају шта могу да испуне, шта не могу да испуне. Неко да им затражи да изруче Осаму бин Ладена, они би рекли – можемо и њега да изручимо. Међутим, има једно чудо веће, ономад један од њих рече: „Имамо две Србије“. Ма немамо две Србије, имамо једну, коју ће водити др Војислав Шешељ, који ће ускоро да дође овамо у земљу Србију и да је води оним путем којим треба да иде и који јој доликује. Живео др Војислав Шешељ!

Водитељ: Наша општина је мала, неразвијена али у њој ипак делују све политичке опције. И она под именом демократски блок, ништа ново, него ДОС, али у тој малој општини председник је српски радикал који се бори за успех наше општине и коме је народ два пута указао велико поверење. Поштована господо, председник општине Нова Црња, посланик у Скупштини Србије, члан Централне отаџбинске управе др Миломир Илић.

Миломир Илић: На нашу несрећу, Хашки суд финансира Америка. Она хоће преко тог суда да спере љагу са себе. Наравно, овај суд је уперен само против Срба. Американци хоће да Срби буду криви за све што су они претходно учинили. Хоће да прогласе српски народ за геноцидни народ. Зато је наш професор, доктор, наш лидер Војислав Шешељ добровољно отишао у Хаг да проба, он то заиста бриљантно ради и ја верујем у то да ће успети, да спере љагу са српског народа. Страшна је ствар прогласити некога геноцидним, а ми заиста нисмо такав народ. Он се труди, он жели да учини много за српски народ. Дао је доста, а даће још више. Они сада њему пишу оптужницу, још увек је пишу, јер немају шта да му нађу. Кажу позивао је српски народ у рат а сви знате да то није истина. Он је само желео да заштити српски народ који живи и у Републици Српској, и у Крајини и на Косову и на свим просторима бивше Југославије, то му је био једини циљ. Ја верујем чврсто, а верујете и ви, да ће нас наш проф. др Воја Шешељ одбранити и скинути љагу која нам је наметнута. Ја чврсто верујем да ће се он вратити и даће Бог да нас и даље води.

Водитељ: Прошло је више од три године откада се наш председник и највећи живи родољуб Србије налази у хашком казамату, бранећи Србе и српски народ, коме се суди без оптужбе и без доказа. Позивам Сулејмана Спаху, народног посланика, члана Српске радикалне странке.

Сулејман Спахо: Даме и господо, цео свет је имао прилику да чује др Војислава Шешеља како својим бриљантним сведочењем у корист Слободана Милошевића брани и све грађане Србије од неправедне оптужнице коју је Хашки трибунал поднео против господина Милошевића. Покушали су на све могуће начине нашег председника да ућуткају, да му не дозволе да говори, чак су искључивали микрофоне, а издајничка телевизија Б 92 имала је по правилу сметње у преносу кад год би истина претила да уништи и дотуче легло зла хашки казамат. Својом битком за истину др Војислав Шешељ је успео да преточи ову књигу у књигу историје, а да је тако, споменућу да је на страни 118 поменуо моје порекло и моје име. Ја, Сулејман Спахо, муслиман, постајем радикал захваљујући др Војиславу Шешељу. Бити пријатељ др Војислава Шешеља је част за сваког грађанина Србије и стога улазим у друштво великог хероја овог тешког времена за наш народ и отаџбину. Испуњен сам срећом и поносом али и жељом да се борим за идеје Српске радикалне странке, а сигуран сам да тако мисле и осећају, како каже др Војислав Шешељ у овој књизи, и Роми, Мађари, Словаци, Бугари, Горанци а и они Албанци који нису затровани идејом отимања туђег и убијањем невиних.

Др Војислав Шешељ је на најбољи начин искористио Хашки трибунал и свету показао и доказао идеју о Великој Србији и њену вековну борбу за слободу и мир. На страни 121 ове књиге он објашњава проблем Косова и Метохије који траје више од 300 година. Иако стално ометан од стране судија, Војислав Шешељ, наш председник, одржао је час историје белосветским незналицама. Наравно да је то радио у име одбране Србије и покојног Слободана Милошевића, трудећи се да херојима као што је господин Слободан Милошевић обезбеди опстанак и будућност, а то је, даме и господо, и урадио. Ово је књига за цео свет и ако је прочитају они који сматрају да треба да нас мрзе, можда би схватили да чине највећи злочин помажући Америци која је хтела да пороби и моју Србију и вашу Србију и цео свет. Оно што је др Војислав Шешељ изнео у овој књизи је сведочанство праве истине и у то ће се уверити свако ко буде купио ову књигу.

Већ годину и по дана сам посланик у Скупштини Србије испред Српске радикалне странке и питам се шта то Српска радикална странка и издајничка влада Војислава Коштунице имају заједничко и верујте да сам дошао до закључка – имају два Сулејмана. Један је Сулејман Угљанин, који мрзи све што је српско и када се пробуди једини му је циљ како да отцепи Санџак, уствари Стару Рашку од Србије, и такав екстремиста подржава ову издајничку владу, а Српска радикална странка има Сулејмана Спаху, који воли све што је српско, и када се пробуди, верујте ми, познајем га лично, једини му је циљ како да очува и Косово и Војводину и Стару Рашку, ако треба и живот ће да да за њих.

На крају, као Србин муслиманске вероисповести наређујем генералу Младићу и Радовану Караџићу да се не предају, јер они су бранили свој народ, своју земљу, такође су бранили и мене и моју породицу и хиљаде муслимана који су остали на тим просторима да бране своја огњишта од екстремних муслимана. На крају ћу да кажем, цитирам песника Момира Лазића, који је једном рекао на једној трибини: ухватиће они и Младића и Радована, али у шумици изнад Јајца. Живела Велика Србија!

Водитељ: Сад ће вам се обратити Слободан Јарчевић, историчар, саветник у Влади Републике Српске Крајине у прогонству, некадашњи министар владе Републике Српске Крајине.

Слободан Јарчевић: Даме и господо, ја сам био последњи сведок Слободану Милошевићу из Србије и могу неке утиске да вам пренесем а везани су за присуство др Војислава Шешеља у том казамату новог светског поретка. Све до сведочења Милошевићу, они који су основали и режирали суђење српским првацима мислили су да ће све обавити онако како су замислили, да неће имати никаквих потешкоћа. Међутим, после сведочења др Војислава Шешеља атмосфера у Хагу је потпуно промењена. Иако је тај нови светски поредак увео цензуру (неки Холанђани су ми то и посведочили, рекавши да њихове новине, радио и телевизија не смеју да објаве ништа о три појаве у Европи: вести о Слободану Милошевићу, вести о Војиславу Шешељу и ништа о Републици Српској Крајини, њеној влади, њеној скупштини у прогонству), кад се појавио Војислав Шешељ са својим изјавама против новог светског

поретка, једна просторија која се не види при преносу, јер је иза затамњеног стакла, почела је да се пуни интелектуалцима, академицима и студентима друштвених наука из Холандије. Почели су озбиљно да прате суђење и схватили су да је Хашки трибунал једна велика подвала, много недемократска. Кад сам ја био сведок онда ми је пришао један Холанђанин и казао да је сада иза мене толико учених људи који пишу и рекао ми је – успели сте, ово што се сада дешава овде биће преточено у будућности и у уџбенике и у научне књиге, видимо да Срби нису каквим их овај суд жели да прикаже.

Ја бих само хтео да се у овом моменту, пошто има много говорника, осврнем на три темеља сведочења др Војислава Шешеља. Прво, он је отворено рекао да нови светски поредак, под којим подразумева чланице НАТО-а на челу са Сједињеним Америчким Државама, доноси зло целом свету. Само је случајност што је у овом моменту српски народ настрадао, јер ти властодршци мисле да ће бити властодршци у целом свету и не мисле ништа боље ни другим нацијама које привремено примају у своје редове или их држе на одстојању као своје пријатеље. Тако ће вероватно нанети зло и онима који су им пришли, Пољацима, Чесима, Словацима, Румунима и Бугарима. Није ли Хитлер, који је спремао нови светски поредак, прихватио и загрлио Мађаре, Бугаре и Румуне а онда их послао да крваре на совјетском ратишту да убијају невини руски народ и да тамо губе своје главе. Исто тако спрема данашњи НАТО нове армије из ових земаља, жели и из наше земље да их шаље на ратишта и на Далеки исток и на Блиски исток ако треба, у Африку или било где на свету. Др Шешељ је имао снаге да на суду истакне ту негативну улогу и наслути пропаст цивилизације ако буде та групација у НАТО пакту узела у своје руке судбину било којег континента. Др Војислав Шешељ је тим сведочењем оставио такав утисак на интелектуалце у свету да би се свака земља поносила да има једног таквог човека у својој средини, јер би он представљао и културу и науку те земље.

Друге две ствари које је покренуо др Војислав Шешељ више су локалног карактера али се тичу судбине српског народа и српских земаља у будућности и чињенице које је он у вези са тим изнео неће моћи да занемари више нико, па вероватно ни ове владе о којима говоримо а које представљају земље учлањене у НАТО. Он је оборио један од главних ослонаца Тужилашва, барем је Тужилаштво мислило да је то ослонац и да му суди због тога што је пропагирао стварање државе на свим српским земљама, подругљиво називајући то Великом Србијом, исто онако као што је Аустрија, покушавајући да спречи ослобађање српског народа из свог ропства оптуживала Србе у 19. веку да желе да створе Велику Србију. Мислили су да ће господин Војислав Шешељ да устукне и да се правда да није хтео да створи Велику Србију, међутим он је инсистирао на томе да му се не одузима право мишљења на стварање Велике Србије и доказао је да је та Велика Србија земља која мора да се успостави јер су све територије на које је он мислио и ограничавао их оном својом чувеном границом Вировитица, Карловац и Карлобаг, земља на којој су увек живели Срби и нико други.

Др Војислав Шешељ није само стручњак у праву, науци коју је бриљантно студирао, његов интелект је толико моћан да влада и другим наукама исто онако као што влада и правном науком. Он је доказао и показао им и уздрмао их и зато је мени било лако да сведочим у време када сам био у одбрани Слободана Милошевића, да се у Дубровнику никад није говорио хрватски језик, не говори се ни данас. Српски се језик говори у Републици Српској Крајини до граница Велике Србије, а језик је у рукама великих сила био оружје против Срба, јер су тај наш српски језик, што ће можда изненадити многе наставнике и професоре српског језика, назвали штокавским дијалектом. Штокавски дијалекат не постоји, то је измишљена категорија. У питању је чист српски језик а хрватским језиком хрватско становништво не говори више од 100 година. То је тај језик којег су Аустријанци, да би покатоличене Србе прозвали Хрватима потиснули, забранили да се зове хрватским језиком, он се у науци погрешно назвао кајкавским дијалектом. Ако кажете да је штокавски дијалекат дијалекат српског језика, онда не можете набројати други дијалекат, а ако нема два или три дијалекта, онда нема ни једног, у питању је чист српски језик.

Тако је др Војислав Шешељ доказао да Хрвати не полажу право на српску земљу и трећим својим доказом још једном је потврдио да Хрвати немају право на Републику Српску Крајину, јер је обавестио Судско веће да је 1630. године Крајина била државотворна у Аустрији више него иједан народ те земље, искључујући Немце. Године 1630. Срби су имали Устав у Крајини, што избегава наша научна литература и што нема у нашим уџбеницима, уџбеници су преплављени само информацијом да су Срби имали привилегије у Крајини. А да вам кажем шта су Срби имали. Они су имали државност, потпуну државотворност у данашњем смислу те речи јер су располагали привредом потпуно независно од аустријских државних органа; имали су своје судство, укључујући општинске судове и обавезно Врховни суд за област; користили су свој језик и своје писмо и наслеђивали су имовину; имали су земљу, имали су привредне објекте, имали су транспортна предузећа.

У то време, хрватско становништво у Загорју, а то је једини део где Хрвати живе, није имало никаква права слична овим српским, и зато је бујала љубомора према Србима, што су Аустријанци, наравно, из својих разлога подржавали. Хрватски сељак није имао ни земљу, српски је имао земљу и ту земљу су наслеђивали његови потомци а Хрвати су били само кметови на земљама феудалаца, који су углавном били Аустријанци, односно Немци, Мађари, Италијани, значи не можемо говорити, као што се наши људи често варају, да су Срби и Хрвати живели под једнаким условима у прошлости. Нису, Срби су били слободни, имали су своју државотворност а хрватско становништво је било само кметовско становништво, значи становништво на поседу феудалаца, који нису били хрватске крви.

С обзиром да смо ми у Војводини, где има више нација, само ћу вам још испричати један историјски моменат, да чујете чињеницу која се такође крије не само у нашим уџбеницима, него у уџбеницима Европе. Увек се каже да је исламски свет ратовао против хришћанске Европе или хришћанска Европа против исламске Турске. То уопште није тачно, јер је хришћанска Европа довела Турску на аустријске и словачке границе. У 16. веку, ако се сећате, католичка црква је била уздрмана протестантима, покретом који је оспоравао и религију коју из Рима Ватикан лансира и власт коју је ширио по целој Европи а онда су Французи против великог броја својих протестаната наступили оштро, поклали их, сећате се Вартоломејске ноћи. Онај који је преживео, бежао је у друге земље Европе. Зато је Ватикан остао дужан Француској и он јој је то вратио. Тако је Ватикан направио турску коалицију, у време Сулејмана Величанственог у 16. веку, и у ту турску коалицију Ватикан је увео Француску, Шпанију, Млетачку републику, Пољску и око 50 посто феудалаца из Мађарске на челу са Јаношем Запољом, а тој турској коалицији пришли су, ово је врло занимљиво за Србе, и хрватски бан и хрватски бискуп и хрватски феудалац, онда је он био мађарски феудалац, али га наша историја проглашава за хрватског, Крсто Франкопан, и због тога је тај надбискуп мађарски само са 28.000 војника, а била су три српска феудалца у његовом штабу, дочекао 100.000 турских војника на Мохачком пољу и наравно, изгубило битку. Значи, Французи, Шпанци, Енглези и Ватикан жртвовали су Мађарску да би Турска стигла на аустријске и немачке границе, да би сваке године ратовала са Немцима и ето одговора зашто Немци нису имали колоније. Нису имали даха јер им је хришћанска Европа довела великоимперијалну исламску силу на границу а Турска не би могла сама доћи да је истина то што у нашим књигама пише да је хришћанска Европа ратовала против исламске Турске. Не, била јој је највећи савезник а на челу те коалиције, да знате, био је папа Климент ВИИ у XVI веку. Ово говорим због тога што хоћу да закључим да ова коалиција везана у НАТО-у не жели другим народима ништа боље од онога што је желела коалиција на челу са Климентом ВИИ. Хвала лепо.

Водитељ: Политичку господу треба подсетити да се народ почео освешћивати и да стварно гори под ногама, да криминал и корупција цветају, афере сустижу једна другу, умножавају се кофери а државом већ пет и по година владају самозване демократске снаге које завлаче своје лоповске прсте у све плиће џепове сељака, радника и грађана.

Душан Шијан: Даме и господо, браћо и сестре вечерас смо овде због подршке Војиславу Шешељу, вечерас смо овде и као поштоваоци књиге. Ради се о књизи „Сведок одбране Слободана Милошевића у

хашком процесу“. Књига је заснована на догађајима, на званичним документима, на сведочењима актера догађаја и и због тога је историјско дело. У времену кад нас не буде, кад на овим просторима историја буде доносила суд о људима који су у овом времену живели и радили на овом простору, судиће онима који су од Србије направили колонију великих сила које вековима владају светом по истом принципу. Донеће суд о онима који врше власт данас у Србији у име колонијалних сила, о онима који су нас опљачкали, о онима који су беду донели у наше куће, о онима који су донели бесперспективност за нашу децу, о онима које је амерички амбасадор Ворен Цимерман обучавао у Сегедину, Будимпешти, просторијама „Галенике“, назвавши их демократском опозицијом, о онима који имају образа да испред назива својих странака ставе префикс „демократска“, а све су, само то нису.

У времену кад нас не буде, историја ће помоћу оваквих књига доносити суд о времену у ком живимо, доносиће суд и о људима који су се супротставили тим алама које спроводе терор над српским народом, о људима који једу синтетичку храну и имају синтетичке мозгове, који својим интелектуалним способностима, својим људским и моралним особинама, ако их уопште имају, попут оних које виђамо у Хашком суду, подсећају на инквизиторе из средњег века. А досовска власт, без обзира како се звала, да ли је био Ђинђић на њеном, челу, Живковић, Тадић или Коштуница, нема никакве разлике, испоручује Хагу као једини извозни артикал што Србија може данас да испоручи, српске главе. Њима се супротставља човек који је свима нама показао пример да је отаџбина изнад свега.

У његовој књизи, животном делу „Историја српског национализма“ се може наћи смисао српског национализма, поштовање наше културе, наших обичаја, наше традиције али исто тако и поштовање свега тога код оних који живе у Србији заједно са нама. За разлику од неких, који национализам изједначавају са шовинизмом, па негујући своју нацију уништавају друге нације, тога кроз историју српског народа на овим просторима никад није било, нити ће бити. Ту трилогију ће Војислав Шешељ да затвори књигом „Како сам победио Хашки трибунал“. Они не смеју да почну то суђење јер знају да ће Војислав Шешељ да их победи јер он се тамо не бори само за себе, он се тамо бори за све нас, за право свих нас да живимо животом достојном човека. Војислав Шешељ ће победити Хашки трибунал и омогућиће свима нама да живимо у својим домовима. Оно што стављају Војиславу Шешељу на терет, Велика Србија, нит је велика, нит је мала, Србија је наша, онаква каква, и колика је. Република Српска Крајина и српске земље западно од Дрине нису географски појам, то је презиме, то је лично име, то је генетски код нас Срба. То је наша Србија, то је Србија због које је Војислав Шешељ у Хагу. Ја очекујем ту његову трећу књигу, да затвори ову трилогију и да победи Хашки суд. Хвала.

Водитељ: Српски радикали, доследни, поштени, часни, увек ће се борити против минорних странака и њихових празних прича да ће нам бити боље. Ми знамо да рад и само рад може да допринесе бољем животу и очувању државе и државних органа. Лазар Марјански, народни посланик.

Лазар Марјански: Даме и господо, вероватно се питате ко је највећи визионар међу визионарима, ко је највећи политичар међу политичарима, ко је најдражи и највећи драгуљ међу драгуљима и ко је највећи човек међу људима. Њега знам, то је др Војислав Шешељ. Давне 1991. године, када смо кренули заједно са њим, морам да признам да многе ствари нисам могао да предвидим, да сам много пута остао без текста када је др Војислав Шешељ то предлагао. Десило се да је увек био у праву. Кад је говорио 1993-94. године против тадашње власти СПС-а био је у праву, 1998. године, кад су заједно формирали извршну власт, сви су се питали зашто су радикали и СПС заједно у власти. Многи наши чланови нису се мирили са тим. Тада се морало спречити зло које је наилазило, морали смо спречити оне који ће нас издати и продати. То се десило 2000. године. И тада, када су ови дошли, показао је да је велики човек, признао је победу. Једини који је првог дана признао, то је др Војислав Шешељ. Зашто је највећи политичар међу њима. Био је у праву увек кад је говорио, и о себи је говорио где греша и говорио је шта ће се десити. После победе у првом кругу знао је шта ће се десити, па је чак сам извадио карту за Хаг. Знао је шта ће се десити још 1996. године, кад је Карла дел Понте позвала тадашњу опозицију, када се Зоран Ђинђић састао са њом. Тада су решили да руше државу, то је др Војислав Шешељ знао.

Имао је увек тачне податке, шест корака испред свих је ишао и знао је шта ће се десити. Др Војислав Шешељ је рекао први – убили су Слободана Милошевића, они у Хагу, убили су га јер нису имали доказа против њега. Одбрана Слободана Милошевића је сведочење др Војислава Шешеља. Не треба прочитати само ову књигу, треба прочитати све књиге које је др Војислав Шешељ издао. Тад ћете видети ко је био и остао за свој народ и ко је издао. Кад је рекао својевремено да неки политичари мрзе свој народ, једноставно људи у том тренутку то нису могли да схвате, али сад видимо да мрзе свој народ Борис Тадић, Коштуница, Динкић и остали а један од најгорих међу њима је Вук Драшковић, који је имао паравојне формације. Др Војислав Шешељ је рекао да не жели да ниједан Србин иде у Хаг после њега. Нажалост, траже, неће стати. Требао је послушати Слобо Милошевић Војислава Шешеља и да није потписао Кумановски споразум, тада би они пали. Пашће Хашки трибунал, то је сигурно, обелоданиће се истина о Србији, о нама, о др Војиславу Шешељу. Тај ко ће то да уради то, је др Војислав Шешељ. Хвала.

Водитељ: Огњен Михајловић, народни посланик у Скупштини Државне заједнице, члан комитета за одбрану др Војислава Шешеља.

Огњен Михајловић: Поштовани грађани Српске Црње, добро вече. Војислав Шешељ, ево већ четврту годину је у Хагу и бије своју битку иако му право суђење није ни почело. Изгледа да неће ни почети, јер већ је победио као сведок одбране у хашком процесу Слободану Милошевићу. У тих 14 дана сведочења сабраних у овој књизи можемо да прочитамо све оно што сваког Србина интересује: ко је, одакле је, куда иде. Војислав Шешељ даје кратке и сажете одговоре. Он све објашњава у мало речи, али све каже и зато је то све успело да стане у ову књигу која броји неких 1.000 страница.

Он се обраћа нама, обраћа се и својим тужитељима, обраћа се целом свету. Тужиоци га не занимају, преко њих прелази као да не постоје и користи њихову судницу као један велики телевизијски студио да напослетку каже праву истину о Србима. То је његова победа. Његова храброст да у чељустима лава, том истом лаву каже – ниси ти никакав лав, ти си пацов. То је Војислав Шешељ, који у једном тренутку оном човеку који се зове Најс а уствари је лажљива хашка педерчина (уједно, тако се зове једна од претходних књига др Војислава Шешеља), каже у једном тренутку: „Не, господине Најс, ја се нећу одрећи Велике Србије, па таман цео свој живот провео у Хагу“. То може да каже само храбар човек, човек који већ четири године тамнује на правди Бога.

Толика је та његова снага да се предаје тој српској идеји а да нема право да види своје синове, а има четири сина, и да нема право да види своје унуке, а има два унука. Све је жртвовао српској идеји, свом српском народу. Мало је таквих људи међу нама и то би заиста требало ценити, нарочито у ово модерно време, у време глобализације, време новог светског поретка, када смо сви помало изгубили душу, када јуримо за материјалним добрима, по правилима која нам је прописао неко други, којег и не познајемо и не видимо и не чујемо.

Књига „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“, осим тих 14 дана сведочења, сабира у себи и неке друге ствари. На пример, ту се налазе коментари оних који цене Војислава Шешеља, поштују његов животни пут и наравно, његових непријатеља. Он је, као и обично, без икаквих комплекса ставио све оно што је говорио студио У 92, тако га ја зовем, или људи типа Наташе Кандић и сличних, који сада жаре и пале по Србији у његовом одсуству. Али ту су и изјаве српских патриота, српских уметника, српских научника, људи из јавног живота, који су наклоњени др Војиславу Шешељу и који потпуно разумеју битку коју он води. На пример, ту се налазе изјаве покојног режисера Бода Марковића, то је уједно и једна специфична вредност ове књиге јер Бода Марковић је одмах, негде дан-два после те изјаве преминуо, ту се налази и коментар Стеве Жигона, човека који је урадио много за Српство, који је исто тако, само пар дана касније, преминуо. Ту се налазе и изјаве Баје Малог Книнце, Исидоре Бјелице. Све је то занимљиво и причињава велико задовољство да то прочитате.

Ја вам, наравно, препоручујем ову књигу која је стигла из Хага баш онако као што су некада прелезиле уз помоћ четничке морнарице читаве формације руских генерала (а није их било лако

пребацити кад је Дрина била затворена), све по наређењу војводе Шешеља и одлазиле у Бањалуку, Бјељину, у Невесиње, где год је требало српском народу да се помогне, наравно, речима охрабрења из велике братске Русије. Баш тако стижу и ове књиге из Хага. Хиљаде страница стижу. До сада је др Војислав Шешељ објавио 13 књига које имају хашку тематику. Ја ћу вам на крају рећи само имена неких од њих. Једно сам већ рекао, када сам спомињао оног Најса, али мислим да је пуно теже прошао његов председник, књига која спомиње Тони Блера зове се „Енглески педерски испрдак Тони Блер“. Ништа боље није прошао ни „Подмукли галски пицопевац Жак Ширак“. У нади да ћемо ускоро видети, овде у Србији, и др Војислава Шешеља, ја вас поздрављам.

Водитељ: Људе не делимо ни по верској ни по националној основи, а др Војиславу Шешељу се суди због идеје да националне мањине, које живе заједно са нама, имају свој језик, традицију, културу и живе равноправно, комшијски. Милорад Крстин, председник Месног одбора Нова Црња.

Милорад Крстин: Даме и господо, име др Војислав Шешељ, како то гордо звучи. Др Војислав Шешељ, како то плаши оне који су политички противници Српске радикалне странке. Др Војислав Шешељ, човек који је основао, створио најјачу политичку странку на политичкој сцени Србије. Он као такав, mudar, храбар, човек високе интелигенције, засметао је после петооктобарске револуције оном ДОС-у, прозападно оријентисаном према онима који су нас, оне несретне 1999. године 78 дана бомбардовали. Моле, клечећи Карлу дел Понте да јединог човека који може да води Србију на путу ка бољем сутра сместе у оном хашком казамату. Човек, понављам, изузетне храбрости и мудрости, доноси одлуку, оставља своју породицу, оставља своје синове, своју супругу, оставља своју сестру, своју мајку, оставља странку, али само са једним циљем – да у Хагу одбрани Србију, да одбрани српски народ, да не бисмо добили епитет да смо геноцидан народ.

Човек који је показао изузетну храброст у сведочењу, овом књигом као да је желео да продужи живот Слободану Милошевићу, једном од великана ове Србије, додуше једно време и свом политичком противнику. Али др Војислав Шешељ је човек који не познаје границе. Стаће уз сваког Србина који воли и брани Србију. Нисмо дочекали да се заврши суђење Слободану Милошевићу, али зато чекамо др Војислава Шешеља да се врати у Србију. Чекамо те, председниче, и слобода Шешељу!

Слађан Мијаљевић: Браћо и сестре, помаже Бог. Вечерас промовишемо књигу у којој се налази и прошлост и садашњост и будућност. Промовишемо књигу коју је пре нас много боље и много лепше и сјајније промовисао њен писац. У књизи се налази оно што је рекао и оно што је сведочио а промоција је његово понашање, понашање једног правог војводе. Отишао је у Хаг да их разбије и разбиће их. Он је, као један од последњих сведока, објединио сва претходна сведочења, дао им један врло озбиљан смисао и дао застрашујућу озбиљност наспрам оних из хашког казамата. Тужилаштво се буквално нашло у чуду. Он једноставно својом интелигенцијом, својим образовањем разбија тај Хаг. Они њега море таквим стварима и таквим техникама менталне манипулације и физичким мучењем какве се памте још из времена турских казамата. Али, храбро одолева, јер он јесте прави војвода.

Свако време има своје бремене и у нашем времену ми проживесмо страшне догађаје. Творци новог светског поретка, коме је Америка на челу, да кажемо та челична песница, кроз НАТО и кроз разне финансијске организације, меље и разбија. И ми имадосмо несрећу да се нађемо на путу њиховом, међутим, мало смо им окрњили зубе. Нормално, ти творци новог поретка, ти нови фашисти не би могли да направе ни у свету, па ни овде код нас ништа од онога што су замислили, да нису пронашли своје помоћнике. Ми их препознајемо.

Током деведесетих година и нарочито 1999. године дешавало се да неки људи у земљи која је нападнута и бомбардована преко медија позивају нападача да их и даље бомбардује, да бомбардује нашу децу, наше пријатеље и рођаке. Само психијатрија може да да објашњење тог њиховог понашања. Толики степен острашћености, бескрупулозности према својим сународницима, према људима који су као и они рођени у земљи својих предака, у својој земљи и земљи своје деце, толики степен мржње испољавају

према свима нама (а на крају и према себи, јер онај човек који разбије своју кућу, да ли он то уради болестан или из неког другог хира, ипак остаје без те куће), то је просто невероватно. Они мисле да ће као велики издајници бити код туђина прослављени и лепо дочекани – неће, нико издајнике не воли јер када си издао једанпут, издаћеш и други пут и они који их плаћају то јако добро знају.

После тог злочиначког бомбардовања 1999. године, дође она чувена двехиљадита, дође онај пуч и ми помислисмо, кад неки људи у том свом револуционарном заносу упадаше наоружани у наше државне институције, да је у питању нека страст револуционарна, кад оно, није у томе ствар, него се бандити боре између себе да заузму царину, да заузму Народну банку. Млађан Динкић је говорио у пролеће 1997. у неким круговима да ће бити гувернер Народне банке и заиста је постао, уз помоћ пиштоља и калашњикова. И дан данас тај човек без икакве моралности, бандит прве врсте, руководи финансијама ове земље, толико добро за себе, а толико страшно за наш народ. Тога нису били свесни ни они који су га у ДОС-у промовисали за то место, или можда им је запретио да га промовишу у то што је био и данас наставља у том мини ДОС-у.

Државни секретар Америке Бејкер рекао је још 1992. године на једној телевизији: „Водићемо против Срба рат, политички, економски, психолошки“ и заиста су тако радили, тога смо сведоци.

Морам да поменем још једну велику издају овог мини ДОС-а на челу са Војиславом Коштуницом, који је умислио, изгледа, да је неки патријарх српске демократије. Кад год на некој цркви падне цреп, он с патријархом кади по Теразијама, још мало па ће почети с ђаконима да се отима о кадионицу. Нама не требају два патријарха, треба нам један, али треба нам и један председник Владе, али изгледа да Војислав Коштуница није обавештен да треба да се бави послом председника Владе. За два дана, у понедељак, на дневном реду Скупштине је Закон о црквама и верским заједницама и тај, наводно, велики хришћанин је признао све оно што хришћанство није признало 2.000 година, признали су све осим отвореног сатанизма. Уколико тај закон буде донешен, то је последњи вид капитулације.

Ми, као сведоци тог времена и људи који гледамо шта се све дешава, онда када можемо супротстављамо се увек и на сваком месту, и у Хагу и у Србији. Супротставиће се тим издајницима у Скупштини они који су за то задужени, али и сви ми који пишемо историју и који настављамо ову књигу о којој говоримо вечерас морамо на следећим изборима да кажемо НЕ и доста је више, јер уколико Српска радикална странка не буде на следећим изборима дошла на власт и не буде макар успела да спречи ово у шта се данас претворила наша Србија, заиста више неће бити важно ко ће бити на власти у Србији. Зато морамо да урадимо све што је у нашој моћи да ове издајнике и ове непријатеље који долазе споља једноставно гвозденом метлом отерамо одавде, и када наш председник, војвода, буде дошао, да га погледамо у очи и кад он каже – ја победих Хаг, да имамо и ми чиме да се похвалимо, да кажемо – и ми победисмо ове издајнике и стране плаћенике. Зато слобода Војиславу Шешељу и победа Српске радикалне странке!

Водитељ: У многим општинама победили су српски радикали и победиће. Прави рудник истине обелоданиће се на изборима. Ово је време великих победа, ово је наше време, ово је ваше време. Гост кога ћу вам радо представити је српски радикал без длаке на језику, посланик у Скупштини Србије, покрајински посланик Милорад Мирчић.

Милорад Мирчић: Даме и господо, промовишемо једну књигу, чије вредности још нисмо свесни. То је документ који сведочи не само о оних 14 дана, колико је трајало сведочење Војислава Шешеља у одбрану Слободану Милошевића, него је ово документ који показује шта се то дешавало у прошлости у Србији и шта ће се дешавати у Србији. Свако ко пажљиво прочита ову књигу видеће да је то сведочење догађај који се одвијао у оквиру 14 дана, који је историјски значајан за судбину Србије. Историјску потврду је, нажалост, добио у ономе што је најтрагичније, у смрти Слободана Милошевића, који је један од актера у овој књизи, али и та смрт, то убиство од стране Хашког трибунала убрзало је неке процесе

који се одвијају на политичкој сцени и у животу Србије и они који живе у убеђењу да то није тако су у великој заблуди.

У Хашком трибуналу је Војислав Шешељ сведочећи показивао велико знање из области историје. Када је кренуо у политику, говорио је – ја сам политичар кога интересује само суд историје. Пре одласка у Хаг успео је да напише и објави једно капитално дело, да сублимира, сажме све оно што је Лаза Костић радио. Војислав Шешељ је то ставио у књигу која се зове „Идеологија српског национализма“. Такав човек је доминирао хашком судницом, показујући колико је значајна за један стари народ какав су Срби, његова историја, његова прошлост. Поготову је то битно да би се схватили догађаји који су се одвијали деведесетих година.

Војислав Шешељ је, као што је познато, врхунски правник. Доминирао је својим знањем над свим тим тужиоцима и члановима већа судија. Када нису могли да изађу на крај са Војиславом Шешељем у области права и правних наука, председник већа је користио сваку прилику да каже – докторе Војиславе Шешељу, тише причајте. А онда Војислав, по оном кочићевском инату, каже – господине судија, кад бих имао глас као тужилац, не бих смео жени на очи да се појавим. У једном тренутку та духовитост разбија сву ону фаму, све оно што вештачки чини Хашки трибунал страхом и трепетом. У сваком случају, његово сведочење је било прекретница у самом процесу суђења Слободану Милошевићу. Од тог тренутка када је Војислав Шешељ показао шта, како и на који начин размишља и о тужиоцу и о судијама тада је атмосфера постала нормална. Јер, равноправност подразумева да професор, да врхунски правник какав је Војислав Шешељ може да разговара равноправно са свима онима који су у том казамету који се зове Хашки трибунал, а не да га стављају у подређен положај, а не да га потцењују они за које је изненађење да Правни факултет траје четири године.

Војислав Шешељ је приликом сведочења показао да је политичар, визионар, велики аналитичар, тиме што је на сва питања која су била постављена, да ли од Слободана Милошевића као окривљеног, односно оптуженог или од тужиоца или од појединих судија, јасно давао пресеке стања и као актер и као сведок догађаја. Војислав Шешељ је показао да је добар познавалац политичких прилика у нашој земљи. И у светским размерама и на светском нивоу добро познаје политичку ситуацију. Јасно је говорио шта се дешавало када је у питању политичка позадина сукоба на територији бивше Југославије и ко је стајао иза свега тога. Ниједног тренутка није имао намеру да својим сведочењем помогне Слободану Милошевићу, а да та помоћ није базирана на истини. Војислав Шешељ је у првом плану имао интерес Србије и српског народа. И када је 1994. године био притворен у Централном затвору у Београду, први његов интервју који је послао у јавност почињао је стиховима Петра Кочића које је Војислав Шешељ радо рецитовао, а гласе: „Ко искрено и страсно љуби слободу и отаџбину, биће гладан као пас а поносан и горд као Бог“. То је мото који носи Војислава Шешеља и одржава и нас који смо његови саборци. Сва шиканирања не могу да угуше оне идеје и идеологију коју је Војислав Шешељ приликом сведочења у процесу Слободану Милошевићу јасно дефинисао и као заговорник, промотер идеје стварања Велике Србије. И ми који заједно са њим у странци делујемо свесни смо тежине оног што нам је упутио као поруку да, не дај Боже, ако би се Српска радикална странка једног тренутка одрекла идеје Велике Србије, онда нема сврхе постојања те странке. Идеја и идеологија не може да се угуши једним судским процесом, једним Хашким трибуналом, идеја и идеологија се не гасе силом, идеја и идеологија Велике Србије је дубоко утемељена међу већином у Србији, и њу искрено носи сваки Србин и сваки честити грађанин Србије, и та идеја ће се остварити.

Војислав Шешељ је разложно, аналитички рекао како се остварује Велика Србија. Зашто је инсистирао на томе. Не из разлога да по ко зна који пут саопшти истину шта је сврха и основа његовог политичког деловања, него да отклони све заблуде које владају када је у питању појам Велика Србија. За хашке инквизиторе Велика Србија је Србија са Војводином, са Рашком и са Косовом и то доказују и показују у процесу који воде против Војислава Шешеља. Између осталог, један део оптужнице односи се на прогон становништва на подручју Војводине од стране Војислава Шешеља, јер они то историјски

посматрано увек третирају као Велику Србију. Због тога Војислав Шешељ онако дрско, инатно каже – границе Велике Србије су Карлобаг-Огулин-Вировитица, да би им дао до знања да је територија Војводине, Косова и Метохије саставни, интегрални део територије Србије. Зашто? Па зато што визионарски већ наслућује шта спремају када је у питању садашња ситуација и положај Србије. Спремају отцепљење територије Косова и Метохије под изговором да не може Велика Србија да буде, спремају отцепљење Војводине под изговором да се Србија треба свести у разумне границе, а успут, одвојиће и Рашку област а образлагати исто као и на Косову и Метохији, да је то воља и жеља већине становника. Уосталом, како они то кажу, то је реалност када је у питању национална и демографска структура становништва.

Видели сте у какве све муке упадају, какве проблеме све имају када је у питању почетак суђења Војиславу Шешељу, па не знају како ће, па га спајају са суђењем Јовици Станишићу, Симатовићу и Мартићу, па кад не могу да нађу ништа заједничко, онда траже неке друге основе како би Војислава Шешеља оптужили што више, и никако да започне тај процес. А Војислав Шешељ упорно инсистира да почне процес његовог суђења.

Они који су писали оптужницу, били су свесни када су слали Војислава Шешеља, да склањају личност која је велика препрека у њиховом политичком деловању. Када су молили и кумили Карлу дел Понте да подигне оптужницу против Војислава Шешеља, заборавили су да јој кажу какав је Војислав Шешељ. Заборавили су један битан сегмент из живота Војислава Шешеља да јој пренесу; из дисидентских дана, када је као најмлађи противник Титовог једнопартијског режима био одлучан да издржи све муке, све патње како би се супротставио том једноумљу, како би се супротставио тој диктатури. Па и у таквим тренуцима, када је био утамничен у Зеници, Војислав Шешељ је налазио времена и начина да се на њему својствен начин обрачунава са тим режимом, а поготово са појединцима који су били на најистакнутијим функцијама у време комунистичког режима. Тако је из Зенице слао, сада већ историјски значајна, писма за Хамдију Поздерца, Станета Доланца, па је у свом духу једном приликом написао Хамдији Поздерцу: „Драги мој Хамдо, ево ја сам сад у затвору, али доћи ће тренутак када и ти будеш ишао у затвор па ти дајем као искусни робијаш један савет – никад непријатељу не окрећи леђа“. Не само да је духовито, него је и далекосежно. Сада би могао слободно исто такво писмо, само да промени име и адресу, да напише и Вуку Драшковићу и Војиславу Коштуници и Борису Тадићу и свима онима који се утркују да се додворе и Карли дел Понте и хашким судијама.

Војислав Шешељ је човек који спада међу ретке. Када се одлучивао да добровољно оде на основу подигнуте оптужнице, било је и нас у Српској радикалној странци који се нисмо слагали, који смо му предлагали и нека друга решења, а он, пошто је већ чврсто одлучио, а увек је имао аргументе, говорио нам је: када ће се у историји поново указати оваква прилика да се један врсни правник, какав сам ја, супротстави тој кули од карата као што је Хашки трибунал. У историји се такав догађај ретко деси. И тако одлучан и као човек који је професионално заинтересован за читав овај процес је и те како спреман да се одупре. Наравно, онако како то право и правда захтевају, са њему препознатљивим стилем и начином на који наступа. Оно што је и у предговору ове књиге речено а то је уствари карактеристика др Војислава Шешеља, он је човек који је одредио своје место не само на политичкој сцени Србије, већ и у историји. Он је човек који је помирио времена прошла, садашња и будућа, он је човек за вечност, а ми смо ти којима је највећи успех што радимо с њим и што смо и даље на истом послу. Хвала вам.

Водитељ: Захваљујем. Само радикали Србију спашавају. Захваљујем се гостима, присутним грађанима, српским радикалима што су ове вечери били са нама.